

Dr. Bartalis Ákos

1897—1980

Udvarhelyszéki származású családban született, apja tanár volt több erdélyi városban. A székelykeresztúri unitárius gimnáziumban érettségizett. Ezt követte az első világháború behívója, ahonnan mint hadnagy szerelt le.

Budapestre jött, és itt a jogi karra szerzett oklevelet. Munkássága legnagyobb részét az Igazságügy-minisztériumban folytatta, ahol szociális munkát végzett, a hadirókkantak ügyeit intézte, az adott lehetőségek között igaz együttérzéssel. 1945 után is állami szolgálatban maradt nyugdíjazásig.

Az ő életében is voltak nehéz évek, amikor fizikai munkával kellett a maga és családja számára a mindennapit megkeresnie.

Pestlőrincen lakott, s ez a tény már megszabta egyházi munkásságának helyét. Előbb egyike lett a szépen fejlődő gyülekezet presbitereinek, majd több, mint huszonöt esztendőn át betöltötte e gyülekezet gondnoki tisztét. Számára és a gyülekezet tagjainak is emlékezetes maradt az a szerény ünnepség, amelyen 25 éves gondnoki szolgálatáról emlékeztek meg. Egyházi munkája elismeréseként az 1977. évi Zsinat tb. egyházi tanácsossá választotta. Több cikluson, át a Képviselő Tanácsban is tevékenykedett. Felzáróladási mértéktartóak, megfontoltak és bölcs szívről tanúskodóak voltak.

Boldog házasságban élt, felesége hűséges segítőtársa volt egyházi munkájában is. Attila és Ákos fiai-
ban együtt gyönyörködtek, és a két unoka, Marianna és Mónika megöröszözték élete utolsó esztendét.

A Farkasréti temetőben helyezték el hamvait aug. 5-én, dr. Ferencz József püspök, Huszti János és László Andor egykori és jelenlegi pestlőrinci lelkészek szolgálatával.

— fj. —